

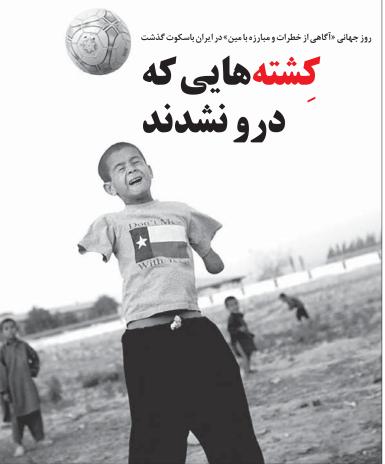
طرحنو أتربيت مفهومى است كهاز انتقال مفاهیم ارزشی و اخلاقی یا نشان دادن نیک و بد و هدایت نسل جدید به وسیله نسل های گذشته حکایت دارد. هر نسلی براساس معيارها وارزش هاى دوره خود روش هــای تربیتــی متفاوتــی را اجرایی می کند. مسائل تربیتی از مهم تریبن دغدغههای خانوادههاست. پدر و مادر ها می کوشیندر فتار های خیوب را به کودک بياموز نــدو او را از رفتار هــاى ز ش تمنع کننــد؛ کاری که شـاید روی کاغذ سـاده بەنظر بيايداماھميـــن چن د جمله در عمل حنان دشــهار اســت که گاه حاصل تر بیت سلها فرستگها با مفاهیم ارزشی و اخلاقـــى فاصلـــه پيــدامى كند. سـ خراطها، جامعهشـــناس و آس ناس اجتماعــی اســت کــه درمــورد آفتهای تربیتی نسـل نوپای ایرانــی و تفاوتهای ارزشهای تربیتی نسلهای دیروز و امروز بااو گفتوگو کردیم. خراطها معتقداس ارزشهای تربیتی گذشته وامروز دگر گون شده است؛ زمانی نگاهها بیشتر به آسمان ومفاهيم ارزشيي اخلاقي مثل گذشت و نيكى ومروت بوداما امروز نگاهها به زمين . ن؛ به سـودو در آمدو پول. مشروح این گفتوگورادرادامهمیخوانید.

. . .

نظـر شــما بهعنــوان جامعهشــناس و ــناس اجتماعي درمورد تفاوت ســبکهای تربیتی در دورههای مختلف واين كهاين تفاوتهااز چەچيزى نشــأت e.-.. میگیردچیں

متخصصان علموم تربيتي رويكمرد ونگاه چندجانبه نسبت به تربیت نسل های گذشته وامروز دارند؛ به نظر من، نقشـــى كه از تربيت انتظار می رود، این است که ارزش های رایج و جاری را درقالب برنامه های تربیتی انتقال دهد؛ انتقـال ارزش هـا و هنجار هـا درواقع مهمترين وظيفه نهادهاى تربيتى ازجمله خانواده، مدرسه، دانشــگاه و نهادهای دینی ن. همه ُوظيفه دارنـــدار زشها ومفاهي رزشى رابه نسل بعدى منتقل كنندو اساس ، همین مبنا صورت می گیرد. یعنی کار کر داصلی تربیت این است ولی در این میان ممکن است انحرافات اجتماعی و ارزش های متناقضى وحتى ضدارزشها هم در مباحث تربيتى انتقال داده شــود كه اين روند تربيتى دچار آسیب شده است. بنابراین در مقایسه سبک و سمیاق تربیت در نسل جدید و نسل گذشته می توان مهم ترین تفاوت را در ارز شها وهنجارهاعنوان کرد.

در نسل های گذشیته، هر چیه عقب ت ہے,رویم، ارزش های تربیتے معنویتر بود، با ِنگتر این حال رفته رفته ارزش های مادی پرر شده و بیشتر رواج پیدا کرده و می توان گفت، حتى جايگزين ارزش هاى معنوى شد در دور مهای قبل ، همه برای اخلاق و معنوبات ارزش قایل بودنــد؛ زمانی نگاهها بین ــتر به آسمان ومفاهیم ارزشی اخلاقی مثل گذشت. بیکی و مروت بود اما امروز نگاهها به زمین است؛ به سودو در آمدو پول.ارز ش ها به سمتی حرکت کرده است که داشتن سرمایه و پول به هر دلیلی ارزش دارد. در حالی که در گذش خلاق،مروت،نوعدوستیو گذشتارزشبود؛ مفاهیمی که در جامعه امروز ما کمرنگ شده و جای خود را به ارزش های مادی و معاملات قتصادى دادهاست وبهجايى رسيده كهروابط زناشويى وروابط مبتنى برعشق وعاطفه راهم نحت تأثير ماديات قرار دادهاسه 🖌 ادامه در صفحه ۱۰

ايسن مركسز هنسوز درحسال التياميخ ه زخمی اســت که جنگ تحمیلی عراق علیه بران بر پیکره سـرزمین ما وارد کرد. نیروهای این مرکز با حضبور روزانه چندین سباعته در ین در رز به دو شیوه دستی و مکانیزه در تلاش بـرای کشـف و خنثیسـازی مینها و حفــظ امنيت مردم ايران هســـتند؛ ميادينے که هر ثانیه حضور در آن بهانــدازه یک عمر طول میکشد و نمیدانی گام بعدی را در کدام ۔ یداری؟!

چهار هزار منطقه آلوده به مین و تهدید جان چهار میلیون نفر در افغانستان

همیــن چنــد روز پیش بــود که شــماری از قربانیــان مین در افغانســتان بهمناســبت روز ج، بـ ای یک را خطـرات و مبارزه بـا مین جهانــی آگاهــی از خطــرات و مبارزه بــا مین راهپیمایی کردند. براســاس آمار ارایه شــده از راهیمیمایی تردند براساس آمار راید سرف از سوی سازمان ملل بهمناسب چهارم آوریل ۸۰درصد از اراضی افغانستان در ماموریت ۲۹ ساله موسسات پاکسازی شدهاند؛ اما و مهمات منفجر نشده پاکسازی شدهاند؛ اما هنوز ۴ هـزار منطقه آلـوده به مین و مهمات منفجر نشده در این کشور وجود دارد. رئیس مبارزه با مین در افغانستان اعلام کرده است، وجود هزاران مین کار گذاشته در افغانستان. ان بیش از ۴میلیسون نفر را تهدیسد می کند بنا بر گزارش «آرمان ملی» چــاپ کابل به نقل از «حبیب خــان زازی» رئیس مبــارزه با مین در افغانســـتان، از ۱۸ســـال قبل تاکنون بیش از در الطلستان، از ۱۸ سال عبل النوی بیش از رو ۱۴۰۰ کیلومترمریع خاک افغانستان از وجود مین یاکسازی شده است، به گفته رئیس مبارزه مین ضدنضر، ۱۹۹ فرار مین ضدتانک و بیش از ۸میلیون سر گلوله منتجر نشیده، خنی شده اما هنوز هــم ۷۸ مهزار کیلومترمربــع زمین از وجود مین پاکسـازی نشده است. آقای «زازی» شماً, معلولان در افغانستان بر اثر انفجار مین را مندر عمومی در مندستان بر در میرو این را ۲/۷ درصداز جمعیت مردم کشور دانسته است. ۱۰ هادامه در صفحه ۱۰

بی گناه در ایسن مناطق ایجاد شمود. مین های بنی ســال.ها و اغلــب دههها يــس از پايان ر یکی در زمین باقی میماننــد به طوری که درحال حاضــر ۹۰میلیــون مین خنثینشــده سراسـر جهـان وجـود دارد و بيـش از ۸۴ شـور جهان بـا اين مسـأله مواجه هسـتند. مرگ سالانه ۱۵ تا ۲۰ هزار انسان بر اثر مین مر کے سوعہ کار کا اطلاعات سازمان ملل متحد در ایران این سےلاح مرگبار سالانه بیش از ۱۵ تا ۲ هزار نفر را کشته و مجروح می کند که بیش از ۸درصد آنها را غیرنظامیان تشکیل میدهند. مین های ضدنفر به علت وزن سبک و کمی که دارنسد، روان و گردان هسُستند و بر اثسر باران و نزولات جوی از جایی به جای دیگر حرکت کرده

و اثرات مخرب خود را همیشه حفظ می کنند، مینهای زمینیی به نحوی ساخته میشوند که قربانی خــود را از پــای درآورند یا دستکم او را ناکار آمد کنند. براساس آمارهای ارایه شده، ۱۰۰ سال زمان لازم است تا جهانی عاری از مین داشته باشیم! در ایسران، وزارت دفساع ۔ سیبانی نیروھای و پش سلح در راستای ایسن

مأموریت خطیـر و در ادامـه فعالیتهای ارتـش اسلامي جمهـورى ایران، ســـــاه پاســداران انقــلاب اســلامی و وزارت کشور از سال ۱۳۸۲ با تشکیل «مرکز مینزدایی کشور» و تعیین چارچوب یک برنامه زمانبندی

شــده بــا همــکاری مراکز يــاد شــده و بخش ــــــ بــ سبـــدری مر، بر یــاد ســده و بحش خصوصی، اجرای طرح پاکســازی میادین مین وِ گلولههای عملنکرده را در ۵استان جنگزده و خود می می در در در سال می مرد . آذربایجان غربی، کردستان، ایلام، کرمانشاه و خوزستان تداوم بخشیده است. در حقیقت

دیگری است که در محفظهای فلزی، چوبی یا نیکی در اندازههای گوناگون قــرار دارد و برای نابودی خودروها، کشتیها، قایقها و هواپیماها یا آسیبزدن به آنها و زخمی کردن مروبیمه یا شیباری به ایه و را می ورد. یا کشت افراد به کار می رود. در حال حاضر ایران جزو ۳ کشـور دارای بیشـترین اراضـی آلوده به مین در سراسر جهان است که بالغ بر ۴۲هزار کیلومترمربع از اراضی آن آلـوده به مینهای مجامانىدە و عمل نكىر دە جنگ تحميلى عراق ۔ اســتانھای ایلام بــا مسـاحت یکمیلیون

حتى ٦ حالاسالهاىطولانى هكُتار، بنا به تحقيق أنجمن

استسازمانهاوموسسات بینالمللیکهدارنددرمحدوده مسائل مربوط بهانسان کار یی *کنن*د، روزهایی رابرای یاد آوری بشراز آلام پر شمار ش ۔ نامگذاریمی کنند؛روزجهانی این،روزجهانی آن!انسان امروز درميانه روزهاى جهان روزهای تنهایی وفردی آب ای می گذراند. روزجهانی «آگاهی

ی رو روریه ی از خطراتومبارزهبامین» یکیازهمینروزهاست

که جنگ هنسوز در ایسن مناطق وجسود دارد. گستردگی و استفاده و کاربرد وسیع از سلاحی آرام اما مخَرب و مرَّ گِبار بەنام «مین های زمینی» موجب شد که فاجعهانگیزترین تـراژدی در کشــتار و نقصعضـوانسـانهای

۔ عليہ اير ان اس

و ۷۰۰هـزار هکتـار، خوزســتان با مسـاح یکمیلیون و ۳۸۰همزار هکتار، کرمانشماه با ساحت ۶۹۱هزار هکتار، آذربایجان غربی با مساحت ۹۵هزار هُکُتار و کردستّان با م بهوسیعت یکهیزار و ۴۸۰

حمایت از مصدومین مین ایران، به ترتیب آلودهترین یری نقساط ایسران از ایسن منظر ەحساب مى آيند. زمانی که قطعنامه شماره ۵۹۸ در ســال ۱۳۶۸ بیــن دو کشور ایران و عراق به امضا رسید، تمام مردم مرزنشیین نواحمی غرب و

جنوبغربی کشور که ۸ سال تمام زیر آتش بودند و عزيران و كاشانه و مال ىت دادە بۇد خود را از جشـــن گرفتنـــد. همـــگار: گمان می کُردنــد که تاریخ آلام و دردهایشــان به پایان رسـیده اما متاسـفانه متوجــه نبودند

طرحنــو - ليلامهــداد| زميــن از جنگ خسته تر از آدم هاست! این را «مین»ها می گویند، ۹۰ میلیون مین خنثی نشده در سراستر حیتان، میں ہانتی کتھ روز گاری در سراسر جهان، مین هایی نے لیے روز داری سربازانی به گاه پیشروی یا عقبانشینی در خاک سرزمینی دیگر، کاششند و بر نداشتند. مین، تنها کششهای است که درو نمی شود مگر به قیمت جان با بخشی از جان یک انسسان ابا ین حسباب آیتا می تیوان گفت ۹۰میلیون ین خنثینشده روی زمین، ستاندن جان ۹۰ هیلیون انستان را به انتظار نشستهاند؟! نیز ۲ میبیون مستان را به استار نسستمان بر آیا میتوان گفت تا وقتی حتی یک مین خنثی نشــده روی زمین باقی مانده، جنگ در سراسر گیتی پایان نیافته است؟!

- یا یا - - - -حالا ســالهای طولانی اســت ســازمانها و بوسســات بینالمللی کــه دارنــد در محدوده ر مسائل مربوط به انســان کار میکنند، روزهایی را برای یادآوری بشر از آلام پرشمارش نامگذاری می کنند؛ روز جهانی این، روز جهانی آن!انسان مروز در میانه روزهای جهانی، روزهای تنهایی و فسردیاش را می گذرانسد. روز جهانی «آگاهی ز خطـرات و مبــارزه با ميــن» يكــى از هم رُوزهاستٌ. سُــازمانٌ ملل متحد، یکی از روزهای ماه آوريسل را براي اين نام گنداري انتخاب كرده تُ؛ چهسارم آوريسل را! و اتفاقاً مسردم ايران، در زمره آن دســـته از مردمانی هســتند که باید بکی از سرزمین های زخمی روی زمین اس ايران و همين بيخ گوش ما، افغانســـتان. اين هر دو سرزمین، زخمهای پرشــماری از مین بر تن خوُيشُ دارند. اين، همان ُحقيقتَ تلخّى استُ كه جامعه بشرى با آن دست به گريبان بوده و هست. زخم هاى جنك بعضى وقت ها أن قدر عميق ۔۔ شــوند که تماہ مہ نهای جنــگ را زنده می سوند نه تمام مصیبشهای جنسک را زنده می کنند و مین یکی از این زخمهای عمیق است. ای**ران در زمره کشورهای دارای بیشترین** مین با «ماین»، مقداری ماده منفجره یا ماده

من اساســا در مــورد محدودیت.هایی ــور زنــان در ممانع ورزشگاهها زیاد فکر کردهام. مسائلی در ورزشتانها ریاد عبر فردیم. مسامی در جامعه ما و البته در بسیاری از جوامع دیگر وجبود دارد که شاید کنترل آن بــرای مــردان بســيار ســادەتر از زنان باشــد. در ورزشــگاههای رشــتههای ، ورزشـــى مختلــف تخليــه هيجانات و احساســات شــدید گاهی باعــث بروز ناامنی و بعضا صحنههای خشــونتآمیز زدوخورد میشــود؛ بهویژه در ورودی و خروجی های ورزشگاهها هجوم جمعیت مراه با شادی و هیجان در مواردی غیرقابل کنترل میشود. در اخبار هم مــوارد زيــادى در كشـورهاى مختلف داشـــتهايم كه اين صحنهها باعث كشته یا زخمی شدن تماشـاچیان شده است. در کشور ما هم این مسأله صدق می کند که شاید مردان و پسران جوان در این صحنهها بهتر بتوانند از پس خود برآيند و به مشکلی بر نخور ند.

اما ایس تأمین امنیست بسرای زنان اصلا وجود ندارد و در واقع اساسا تعریف نشده است. مسئولان ورزش نمی توانند اصل قضیه که تأمین امنیت طی شــاد و آرام برای تماشای یک ومح مسابقه ورزشی اســت را فراهم و از بروز خشـونت جلوگیری کنند لــذا به ایجاد محدودیتهای جنسیتی روی آورده و کلا حضور زنان را در ورزشـگاهها ممنوع ک دہاند.

ر به عقیده مــن مســأله و چالش اصلی در کشور ما این نیست که زنان «باید یا نباید» برای تماشای مسابقات ورزشی در ورزشــگاهها حاضـ در ورز شـــگاهها حاضــر شــوند. مســأله اساسی همان عدم توانایی تأمین امنیت آنهاست. مطالبات زنان و دختران جوان در هر حوزهای لازم است کـه مطرح و بیگیری شود.

مســـئولان هم موظف هستند مطالبه مسطوری میم موجع مستند بسید منطقی را بررسی و زیرساختها و زمینههای تأمین آن را در کشور فراهم کنند. اما تا زمانی که امنیت حضور زنان در ورزشگاهها تأمین نباشد، حضورشان بر رزر بیــش از این که مشــکلی بر مشــکلات یفزاید، حاصل دیگری ندارد. در این که زنان کشــور ما توانمندیهای خود را در مه حوزهها به اثبات رساندهاند، هيچ شكر نېست.

می . آمار توسعه انسانی زنان ایران در جوامع بينالمللي بسيار بالارفته است و این پیشرفتها ادامه دارد. زنان ایرانی که در همه حوزههــای علمی، صنعتی و آموزشیی و ... در کنار مردان ایفای نقش می کنند، حق دارنــد از امکانات تفریحی برابر هم بهره ببرنسد و محدودیتی برای حضور در ورزشگاهها و تشویق قهرمانان كشور نداشيته باشيند. بانوان ايراني خودشان ارزش خود را حفظ می کننا و در همــه جا توانمندیهــای خود را به نمایش گذاشتهاند.

۔ بحث حضور در ورزشـــگاهها مربوط به حواشی مسأله ساز آن است که مهم ترین مساله تأمین امنیت زنان و دختران در این محیطهاست.

زیرساختهای ورزشی کشور ما هنوز آمادگی فراهم کردن این امکان را برای زنان ندارد؛ شايد در بعضى از رشته هاى ورزشــى امنيت و آرامش قابل كنترل تر ــئولان مىتوانند بەعنوان گام - - - - - - I اول از تعدادی از رشته های کم حاشیه تر ری ر کــه در ســالن`های کوچکتــر و قابــل کنترل تر برگزار میشــود، شروع کنند و رفته رفته امکانات مناسب برای حضور زنان در همه رشتههای ورزشی را فراهم

در این صورت اذهان جامعه هم کم کم به این مسأله عادت می کند و حضور زنان در ورزشــگاه به تدریج عادی میشـود. البته بـه نظر من دختـران و زنان جوان ، هم بایــد توصیههایی را بــرای حضور در ورزشــگاه رعایت کنند و توجه داشــته ررر باشــند که به تماشای مســابقه ورزشی میروند نــه میهمانی و عروســی. ظاهر معمولی تر و ورزشـــی تر می تواند از همه حواشــی این مســاله کم کنــد و زمینه . فور زنــان در ورزشــگاهها را هُمُوارتر کنــد.ایــن نکته قابــل توجه اســت که مسئولان ما زماني كه نتوانند حواشيي جانبی موضوعی را کنترل کنند، صورت مسأله را پاک میکنند.